

Sygn. akt: II AKa 91/00

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2000 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Grażyna Chart
Sędziowie	SSA Barbara Suchowska SSA Jolanta Śpiechowicz (spr.)
Protokolant	Agnieszka Szendzielorz

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Andrzeja Jużkowa

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2000 r.

sprawy z wniosku F. M.ur. (...)

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 16 lutego 2000r. sygn. akt XVI1 Ko 276/99

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

II AKa 91/00

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach, wyrokiem z dnia 16.02.2000 r. sygn. XVI 1 Ko 276/99 oddalił wniosek F. M., G. P.i J. M.o odszkodowanie za niesłuszne aresztowanie ich ojca P. M.w dniu 17.03.1945 r., deportowanie do ZSRR, a następnie internowanie w obozie pracy, podnosząc, iż nie został udowodniony związek przyczynowy pomiędzy działalnością P. M.na

rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, a późniejszymi represjami w latach 1945-1947.

W apelacji od powyższego wyroku pełnomocnik wnioskodawcy F. M. zarzuca błędne ustalenie, iż nie ma związku przyczynowego między działalnością P. M. na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i jego późniejszymi represjami i wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie wniosku, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny uznał apelację za niezasadną.

Wbrew jej wywodom, Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które oparł na niezwykle wnikliwej i wszechstronnej analizie zebranego materiału dowodowego a swoje stanowisko w sposób należyty i przekonujący uzasadnił.

W szczególności należy podzielić zaprezentowane przez Sąd orzekający w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia stanowisko, iż sam fakt aresztowania P. M. w 1945r i wywiezienia go na teren ZSRR w żadnym stopniu nie sugeruje, iż powodem tego była jego działalność powstańcza, bowiem jak wynika jednoznacznie z akt Okręgowej Komisji w K. - Głównej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu sygn. OKKa 5s/3/91 - tego typu represje napotkały w tamtym czasie ogromną liczbę osób, praktycznie bez żadnego powodu czy uzasadnienia.

Samo subiektywne przekonanie P. M., znajdujące odbicie w załączonym odpisie życiorysu /k.28/, różniącym się od oryginału /k.105/ i przekazywanych dzieciom informacjach, iż powodem jego prześladowania był właśnie udział w III Powstaniu Śląskim, nie zastąpi przekonującego dowodu istnienia takiego związku, wymaganego dla zasądzenia żądanego odszkodowania w trybie Ustawy z 23-02.1991 r.

Trafnie Sąd Okręgowy uznał, iż z użytego w zapisach ewidencyjnych Urzędu Ochrony Państwa sformułowania: "element niepewny politycznie", można jedynie domniemywać, iż prezentowana przez wnioskodawcę w ówczesnym czasie postawa nie była zgodna z wyobrażeniami tamtejszej władzy, natomiast wysuwanie dalej Idącego wniosku byłoby niczym nie uzasadnione.

Rzeczywiście cytowane w apelacji sformułowanie Sądu Okręgowego wydaje się być wewnętrznie sprzeczne, jednak analiza całej treści uzasadnienia wskazuje jednoznacznie na intencję tej wypowiedzi - chodziło bowiem oczywiście o podkreślenie, iż pojęcie "element niepewny politycznie" nie wskazuje jednoznacznie na związek takiej oceny z działalnością powstańczą P. M..

W końcu należy zauważyć, iż Sąd Okręgowy, wbrew twierdzeniom apelacji nie wiązał cytowanego wyżej określenia z działalnością zdraziecką P. M., jako że na str.2 uzasadnienia stwierdził wyraźnie, iż wobec braku pełnych danych osobowych, znajdujące się w repertoriach Specjalnego Sądu Karnego zapisy nie przesądzają o takiej działalności ojca wnioskodawców.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.